

Последњих месеци Вучићев режим је у контраофанзиви, а студентско-грађански протест губи иницијативу. Обично се каже да протестни покрети уче на својим грешкама. Изгледа да у Србији то није случај. Који су узроци?

Студенти нису раширили поприште сукоба с проблема корупције на друге теме. Изостало је дубље продирање у друштво отварањем проблема који погађају обичне људе. Побуњени и храбри студенти нису показивали спремност да сарађују са другим антирежимским групама. То је омогућило властима да их изолује и лакше неутралише. Иако је масовност у демонстрацијама била импресивна, политички ефекти нису били пропорционални. Због политичко-идеолошког сиромаштва студенских захтева, слободно се може рећи да се није радило о социјалном покрету. Студенти нису развили и понудили алтернативни политички програм. Социоекономска проблематика готово је потпуно игнорисана. Уместо тога, употребљавани су национални и верски симболи. Студенти нису изразили скепсу према институционалном поретку, већ према начину његовог функционисања. Њихово политичко деловање не ослања се на класни приступ. Због тога је изостала подршка нижих социјалних слојева и није значајније начето режимско бирачко тело - "Вучићев зид". Њега чине углавном сиромашнији и старији делови становништва Србије.

Покрети без лидера и организације остају и без следбеника

Пише: Мирослав Самарџић
четвртак, 12 март 2026 07:52

Покрети без лидера и организације остају и без следбеника

Пише: Мирослав Самарцић
четвртак, 12 март 2026 07:52

Покрети без лидера и организације остају и без следбеника

Пише: Мирослав Самарцић
четвртак, 12 март 2026 07:52

